

Nr 24.

Av herr **Gullberg m. fl.**, om tilläggs pensioner åt vissa f. d. befattningshavare vid statens järnvägar.

Som bekant tillämpas från 1919 års ingång ny lönestat för befattningshavare vid statens järnvägar. Härigenom komma också dessas pensionsförhållanden att bliva väsentligt bättre, än de varit förut. För de befattningshavare däremot, som på grund av ålder tvingats att avgå åren närmast före 1919, och för vilka således beräknas pension efter de gamla lönerna, blir ställningen allt annat än god. Genom ogynnsamma omständigheter blev lönekommitténs arbete fördröjt och riksdagen beviljade för den skull under 1915—1918 de lägst avlönade ett provisoriskt lönetillägg. Det synes då vara billigt och rätt att samma personer finge tillgodonjuta pension jämväl på detta fyllnadsbelopp, utöver den de åtnjutit på ordinarie lön. För staten blir detta i alla fall en mindre utgift, än den som skulle utgått, om, som väntat var, den nya lönestaten blivit färdig några år tidigare. Genom uppgifter från kungl. järnvägsstyrelsen ha vi inhämtat, att år 1915, det första år under vilket lönetillägg beviljades, avgingo 106; 1916 avgingo 96; 1917 avgingo 94, och 1918 avgingo 1907. Lönetilläggen voro av varierande storlek, men uppgingo under intet av dessa år till mer än 500 kr. Alltså skulle pensionssökningarna icke bliva synnerligen stora.

På grund av vad vi härovan anför, tillåta vi oss hemställa

att riksdagen måtte besluta, att de befattningshavare vid statens järnvägar, som avgått med

pension under åren 1915, 1916, 1917 och 1918
måtte erhålla pension även på det lönetillägg, som
de åtnjutit vid tiden för sin avgång ur tjänsten.

Stockholm den 18 januari 1919.

Wilhelm Gullberg.

Mauritz Hellberg.

Axel Modig.

Fr. Berglund.
